

ŻYC EWANGELIA

II NIEDZIELA ADWENTU, *A* Mt 3,1-12 * 04.12.2016

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: "Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie". Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: "Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego". Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe grzechy. A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: "Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: »Abrahama mamy za ojca«, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omłot: pszenicę zbierze do spichrza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym".

Nieprzypadkowo św. Mateusz tyle uwagi poświęca opisowi Jana Chrzciela; temu jak się ubierał, gdzie mieszkał, w jaki sposób się odżywił, co głosił. Oczom naszym ukazany zostaje prorok, który jest znakiem Boga i Jego głosem. Wszystko w osobie Jana zostaje podporządkowane Bożemu orędziu. Ubrany w „odzienie z sierści wielbłądziej”. Istnieje midrasz (sposób interpretacji Biblii za pomocą sentencji, objaśnień lub przypowieści) opowiadający o tym, że Bóg po grzechu pierwszych ludzi, kiedy odkryli swoją nagość, ubrał ich w skóry zwierzęce. Ten czyn jest odczytywany przez Żydów jako wyraz Bożego miłosierdzia wobec grzeszników. I Jan poprzez swój ubiór przypomina, że Bóg, który go posyła, jest Bogiem miłosiernym. Pełne miłości i miłosierdzia

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jakim jestem człowiekiem? Dobrym? Złym? Wierzącym i praktykującym? A może jestem uzależniony od alkoholu, narkotyków, erotycznych doznań, opinii nie najlepszego środowiska?

Do wykonania: W tym tygodniu nie ulegnę żadnej z moich słabości, będę niezwykle uprzejmy dla wszystkich, a zwłaszcza dla własnej rodziny.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

06.12 (wtorek) Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa

Święty Mikołaj nie latał saniami zaprzęgniętymi w renifery. Nie miał też czerwonego stroju i czapki. Święty Mikołaj był biskupem Miry i w ikonografii przedstawiany jest w infule na głowie i z pastorałem w rękę. W rocznicę jego śmierci, 6 grudnia, obchodzimy mikołajki - dzień obdarowywania się prezentami. Pewnego dnia Mikołaj dowiedział się, że jeden z mieszkańców Patary popadł w biedę. Wychowywał on trzy córki, które z braku pieniędzy nie mogłyby wyjść za mąż. Mikołaj wrzucił im przez okno sakiewkę z pieniędzmi, co uchroniło je przed biedą. Gdy został biskupem zasłynął wśród wiernych

jako dobroczyńca i gorliwy duszpasterz. Mikołaj uratował przed śmiercią trzech drobnych złodziejasków upraszając w Konstantynopolu cesarza Konstantyna I Wielkiego o darowanie im życia.

07.12 (środa) Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

Ambroży urodził się w Trewirze ok. 335 roku w bogatej rodzinie. Po zdobyciu gruntownego wykształcenia w Rzymie rozpoczął karierę urzędniczą i polityczną w stolicy cesarstwa, skąd został wysłany do Mediolanu, by pełnić odpowiedzialną funkcję konsula. Był szlachetnym i młodym człowiekiem pragnącym zyskać sławę i uznanie. Pan Bóg przygotował jednak dla niego inny plan. Niespodziewanie, po śmierci biskupa Mediolan, będąc jeszcze katechumenem, został wybrany na jego następcę. Od razu dał się poznać jako znakomity organizator życia kościelnego; zorganizował posługę licznej grupy katechistów. Sławę i ogromną popularność przyniosły mu kazania i katechezy głoszone w Kościele mediolańskim. Jego sława docierała do najbardziej odległych zakątków cesarstwa rzymskiego.

08.12 (czwartek) Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny

Czym jest niepokalane poczęcie? Wyraża prawdę o tym, że rodzice Maryi - Joachim i Anna - poczęli swoją córkę, która została przez Boga zachowana od zranienia grzechem pierworodnym. Poczęcie nieskalane przez grzech pierworodny dotyczy tylko Maryi, która w wyjątkowy sposób została zachowana od grzechu ze względu na to, że stała się Matką Syna Bożego. Niepokalane poczęcie jest czymś innym od dziewiczego poczęcia Jezusa Chrystusa przez Maryję z Ducha Św. Boża interwencja w wypadku początku życia Maryi nie polegała na zastąpieniu działania rodziców, ale na ochronie jej duszy przed skutkami grzechu pierworodnego. Oczywiście Syn Boży w swoim człowieczeństwie również nie był dotknięty grzechem.

09.12 (piątek) Wspomnienie św. Juana Diego

Urodził się ok. 1474 roku w Tlayacac w Cuautitlan, Królestwo Texcoco, zm. 30 maja 1548 w Tenochtitlan, obecnie m. Meksyk) Juan Diego był bardzo gorliwym chrześcijaninem. W każdą sobotę i niedzielę przemierzał pieszo kilkanaście mil ze swojej wioski do kościoła w Tenochtitlan, by uczestniczyć we Mszy Św. i katechizacji. Podczas jednej z takich wypraw, w sobotni poranek 9 grudnia 1531 r., na wzgórzu Tepeyac objawiła mu się Matka Boża. Zgodnie z życzeniem Maryi, na wzgórzu wkrótce wybudowano kaplicę, w której umieszczono Jej cudowny wizerunek odbity na płaszczu Indianina. Juan Diego zamieszkał w pokoju, przygotowanym dla niego obok świątyni. Spędził tam resztę życia, opowiadając przybywającym do sanktuarium pielgrzymom o objawieniach, wyjaśniając prawdy wiary i przygotowując wielu do chrztu. Zmarł 30 maja 1548 r. w wieku 74 lat i został pochowany na wzgórzu Tepeyac. 6 maja 1990 r. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym, a 31 lipca 2002 r., podczas swojej kolejnej pielgrzymki do Meksyku, włączył do grona świętych.

WARTO WIEDZIEĆ

Dzień Modlitwy za Kościół na Wschodzie - Kościół w krajach, które wyzwoliły się spod totalitaryzmu ateistycznego, potrzebuje naszej modlitwy i wsparcia materialnego. Szacuje się, że obecnie wyjechało z Polski do pomocy odradzającemu się Kościołowi katolickiemu na Wschodzie i pracuje tam ok. 250 kapłanów diecezjalnych, 450 kapłanów zakonnych, ponad 550 sióstr zakonnych oraz 23 braci zakonnych i kilkanaście osób świeckich. Stanowią oni najcenniejszy dar Kościoła w Polsce dla Kościoła na Wschodzie. Jeżeli chodzi o pomoc materialną, to świadczona jest ona przede wszystkim najbardziej potrzebującym diecezjom. Pieniądze od polskich katolików wykorzystywane są na remonty zniszczonych kościołów, jak i na dofinansowanie budowy czy wyposażenia nowych świątyni przez zakupienie tabernakulów, dzwonów, ksiąg, naczyń i szat liturgicznych czy organów elektrycznych. Ponadto dzięki tym funduszom wydawane są modlitewniki, katechizmy i literatura religijna, a także organizowane są rekolekcje i wakacyjne "Spotkania z Bogiem" dla dzieci i młodzieży.